

Is er ooit een geschikt moment om een beginsel discussie te voeren?

Veel woorden zijn er al besteed aan de discussie die vorige week door Maarten Boudry werd [aangezwengeld](#) over

PVDA+ en haar ideologische achtergrond. Vandaag was het de beurt aan politicoloog Marc Hooghe in [een nieuw opiniestuk](#) over de kwestie in de Morgen. De tekst is doorspekt met termen als *heksenjacht*, *inquisitie* en *militante geloofsijver*. Een beetje zwaar aangezet als reactie op Boudry's opiniestuk, die nergens pleit voor een verbod of een cordon, maar concluderend slechts stelt dat hij hierom niet op de SP-A zou stemmen.

Hooghe vermoedt dat Peter Mertens in een witte tabbaart met een strop om de nek over de Grote Markt moet paraderen. De historische context van deze stropop-redenatie is misplaatst. Het refereert aan de vernedering van de Gentse burgerij, die in [1540 in opstand](#) kwam tegen het centralistische bestuur van Karel V. Boudry verwijt PVDA+ echter niet het recht op verzet, maar juist het ideologisch aanschurken tegen dictatoriale regimes. Het tekent de discussie dat de kritiek op PVDA+ steeds naar een meta-discussie wordt omgebogen. Niet de inhoud, maar de toon wordt geadresseerd.

In de replieken lag de focus steeds weer op Stalin of Noord-Korea. Zo verzekert Peter Mertens dat Stalin, bij de partijvernieuwing na het congres van 2008, is afgezworen en men geen contacten onderhoudt met Noord-Korea. De brede context van de gegeven kritiek verdwijnt als sneeuw voor de zon door in felle bewoordingen alleen afstand te nemen van de symbolischurken. Neem bijvoorbeeld het bezoek van PVDA+ aan het congres in Vietnam enkele maanden geleden. Toen de aanwezigheid van PVDA+ op dat congres ter discussie kwam te staan, werden diverse kopstukken ingezet om de band met Noord-Korea te ontkennen en te claimen dat ze zo verrast waren door hun komst dat ze meteen vertrokken. Op social media werden deze onwaarheden snel

ontmaskerd, aangezien [de presentielijsten](#) van de afgelopen jaren laten zien dat Noord-Korea meestal aanwezig was en de PVDA+-afgevaardigde gewoon op de congres-foto stond met alle andere deelnemers.

Maar het werkte, op social media en in opiniestukken ging het alleen nog maar over de aanwezigheid van Noord-Korea, terwijl weinigen zich de vraag stelden hoe het dan zat met het blazen van de rest van het gezelschap van maoïstische en marxistisch-leninistische communistische partijen. Of waarom PVDA+ überhaupt in een gezelschap wil vertoeven dat niet unaniem de Noord-Koreaanse afvaardiging buiten de deur hield.

Vergelijkbaar is de focus op de andere symboolschurk Stalin. In antwoord op Boudry die het standpunt van voormalig voorzitter Ludo Martens bespreekt, werd het afzweren van Stalin zwaar aangezet. Maar hoe zit het dan met Lenin? In [de congresstekst](#) "een beginselvaste partij" waarmee de vernieuwing onder Mertens in 2008 uiteengezet werd lezen we: "De wereldbeschouwing van PVDA+ is het marxisme. De basis ervan werd gelegd door Karl Marx, Friedrich Engels en Vladimir Lenin." Dezelfde Lenin die leiding gaf aan de oktoberrevolutie, feitelijk een coup op de breed gedragen tijdelijke regering die eerder dat jaar de Tsaar had afgezet, en de daarop volgende rode terreur. Historisch-revisionistisch stelt de congresstekst: "Het socialisme heeft zich moeten opbouwen in een permanent conflict met het wereldomvattende kapitalisme. En dat heeft het getekend. Vanaf de eerste dag werd de jonge Sovjet-Unie geconfronteerd met interventie, economische blokkade, politieke en militaire omsingeling, subversie, sabotage en desinformatie."

Nu lijkt het flauw om aan te komen met een tekst uit 2008, maar het betreffende hoofdstuk wordt tot op de dag van vandaag op de website van PVDA+ genoemd als inleiding van de grondbeginselen van de partij. In 2013 bevestigt Bert de Belder in een interview met een Griekse krant nog eens dat de partij ook na 2008 vasthoudt aan haar marxistisch-leninistische beginselen.

Marc Hooghe gaat echt uit de bocht als hij de vergelijking maakt met moslims, die steeds maar weer afstand moeten doen van aanslagen omdat de daders zich als moslim identificeren. Dit zijn appels en peren. Moslims worden in het huidige anti-islamitische klimaat geassocieerd met dubieuze groepen, die toevallig dezelfde godsdienst aanhangen. Zij kiezen niet voor de wandaden van die sektarische groepen. De partijleiding van PVDA+ kiest daarentegen zelf haar

grondbeginselen. Dat zou je misschien niet iedereen kunnen aanrekenen, die lid is van de partij of er eens op stemt. Maar de partijleiding, die ervoor kiest om Lenin nog altijd tot de marxistische canon te rekenen of op te draven op een congres met een gezelschap van marxistisch-leninistisch en maoïstische partijen, mag je daar toch op aanspreken?

De hele discussie kreeg nieuw leven toen SPa-er Tom Meeuws pleitte voor een brede linkse samenwerking in Antwerpen met inbegrip van PVDA+. Het replek komt er vaak op neer dat onderling gekijf tussen linkse partijen, de partijen op rechts alleen maar in de kaart zou spelen. Maar als dit niet het geschikte moment is om het gesprek over die grondbeginselen aan te gaan, wanneer komt dat geschikte moment dan wel?